Quelle: https://manuscripta.at/?ID=6898
Copyright: Wien, Dominikanerkonvent

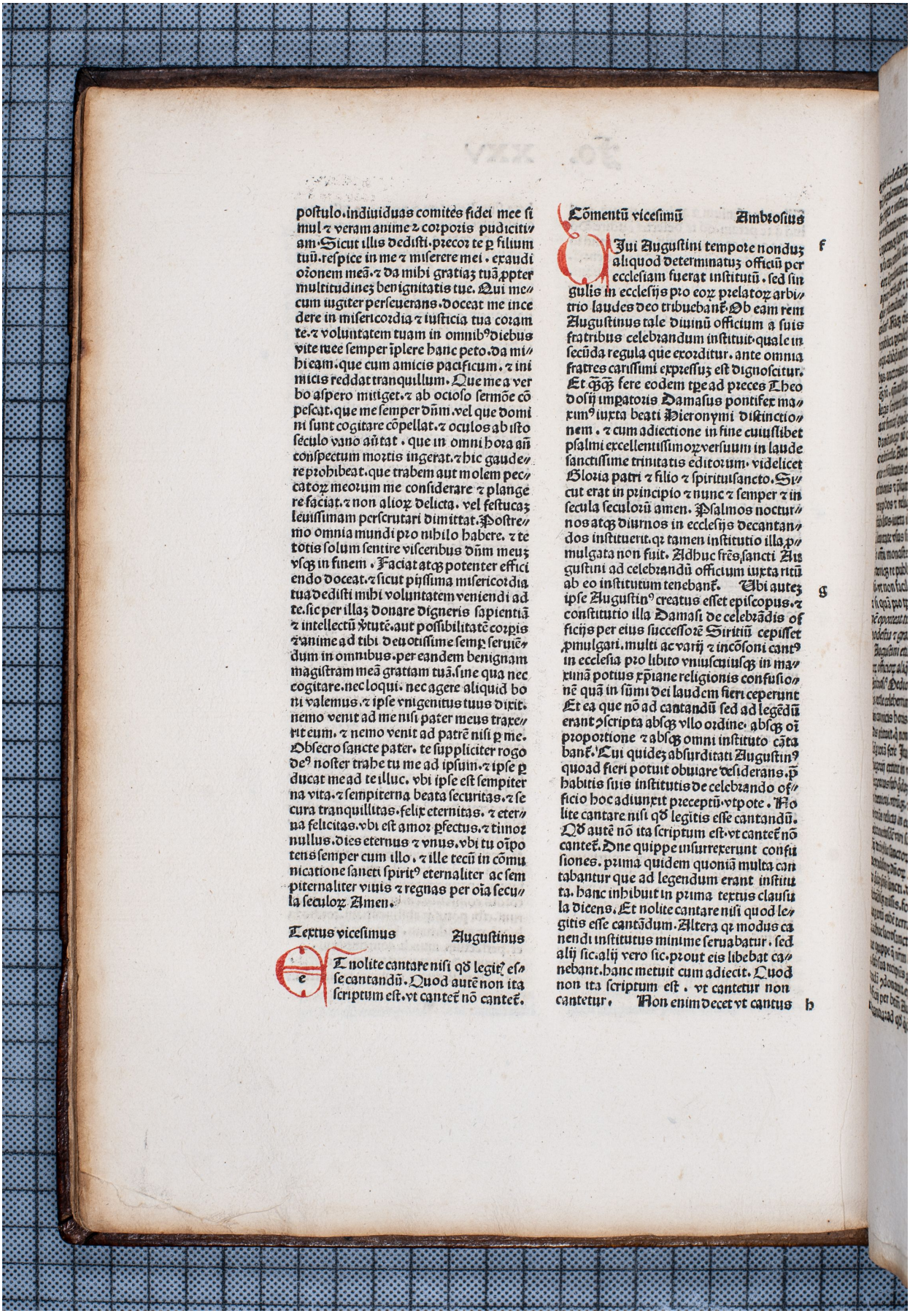

postulo. indiuiduas comites fidei mee si mul ⁊ veram anime ⁊ corporis pudicitiam. Sicut illis dedisti. precor te p filium tuū. respice in me ⁊ miserere mei. exaudi oronem meā. ⁊ da mihi gratiaz tuā. ppter multitudinez benignitatis tue. Qui mecum iugiter perseuerans. doceat me incedere in misericordia ⁊ iusticia tua coram te. ⁊ voluntatem tuam in omnib⁹ diebus vite mee semper iplere hanc peto. da mihi eam. que cum amicis pacificum. ⁊ inimicis reddat tranquillum. Que me a verbo aspero mitiget. ⁊ ab otioso sermōe cōpescat. que me semper dñm. vel que domini sunt cogitare cōpellat. ⁊ oculos ab isto seculo vano aūtat. que in omni hora aī conspectum mortis ingerat. ⁊ hic gaudere prohibeat. que trabem aut molem peccatoz meorum me considerare ⁊ plangere faciat. ⁊ non alioz delicta. vel festucaz leuissimam perscrutari dimittat. Postremo omnia mundi pro nihilo habere. ⁊ te totis solum sentire visceribus dñm meuz vsqz in finem. Faciat atqz potenter efficiendo doceat. ⁊ sicut pyssima misericordia tua dedisti mihi voluntatem veniendi ad te. sic per illaz donare digneris sapientiā ⁊ intellectū ⁊ vtutē. aut possibilitatē corpis ⁊ anime ad tibi deuotissime semp⁹ seruiēdum in omnibus. per eandem benignam magistram meā gratiam tuā. sine qua nec cogitare. nec loqui. nec agere aliquid boni valemus. ⁊ ipse vnigenitus tuus dixit. nemo venit ad me nisi pater meus traxerit eum. ⁊ nemo venit ad patrē nisi p me. Obsecro sancte pater. te supplicite rogo de⁹ noster trahe tu me ad ipsum. ⁊ ipse p ducat me ad te illuc. vbi ipse est sempiterna vita. ⁊ sempiterna beata securitas. ⁊ secura tranquillitas. felix eternitas. ⁊ eterna felicitas. vbi est amor pfectus. ⁊ timor nullus. dies eternus ⁊ vnus. vbi tu oīpotens semper cum illo. ⁊ ille tecū in cōmunicatione sancti spirit⁹ eternaliter ac sempiternaliter viuis ⁊ regnas per oīa secula seculoz Amen.

Textus vicesimus Augustinus

Et nolite cantare nisi qđ legit⁹ esse cantandū. Quod autē non ita scriptum est. vt canteē nō canteē.

Cōmentū vicesimū Ambrosius

Qui Augustini tempore nonduz aliquod determinatuz officiū per ecclesiam fuerat institutū. sed singulis in ecclesijs pro eoz prelatoz arbitrio laudes deo tribuebanē. Ob eam rem Augustinus tale diuinū officium a suis fratribus celebrandum instituit. quale in secūda regula que exorditur. ante omnia fratres carissimi expressuz est dignoscitur. Et ꝯꝯ fere eodem tpe ad preces Theodosij impatoris Damasus pontifex maxim⁹ iuxta beati Hieronymi distinctionem. ⁊ cum adiectione in fine cuiuslibet psalmi excellentissimoz versuum in laude sanctissime trinitatis editorum. videlicet Gloria patri ⁊ filio ⁊ spiritui sancto. Sicut erat in principio ⁊ nunc ⁊ semper ⁊ in secula seculorū amen. Psalmos nocturnos atqz diurnos in ecclesijs decantandos instituerit. qz tamen institutio illa p mulgata non fuit. Adhuc frēs sancti Augustini ad celebrandū officium iuxta ritū ab eo institutum tenebanē. Ubi autez ipse Augustin⁹ creatus esset episcopus. ⁊ constitutio illa Damasi de celebrādis officijs per eius successoz Siritiū cepisset pmulgari. multi ac varij ⁊ incōsoni cant⁹ in ecclesia pro libito vniuscuiusqz in maximā potius xpiane religionis confusionē quā in sūmi dei laudem fieri ceperunt Et ea que nō ad cantandū sed ad legēdū erant ꝛscripta abscz vllo ordine. abscz oī proportione ⁊ abscz omni instituto cāta banē. Qui quidez absurditati Augustin⁹ quoad fieri potuit obuiare desiderans. p habitis suis institutis de celebrando officio hoc adiunxit preceptū. vt pote. Nolite cantare nisi qđ legitis esse cantandū. Qđ autē nō ita scriptum est. vt canteē nō canteē. One quippe insurrexerunt confusiones. prima quidem quoniā multa cantabantur que ad legendum erant instituta. hanc inhibuit in prima textus clausula dicens. Et nolite cantare nisi quod legitis esse cantādum. Altera qz modus canendi institutus minime seruabatur. sed alij sic. alij vero sic. prout eis libebat canebant. hanc metuit cum adiecit. Quod non ita scriptum est. vt cantetur non cantetur. Non enim decet vt cantus